

Nr 883

av herrar Larsson i Öskevik och Pettersson i Örebro om en skaderegleringsfond för skada av fridlysta djur.

I svaret på en enkel fråga i riksdagen den 12 december 1974 angav chefen för jordbruksdepartementet efter vilka principer ersättning utgår för skador av fridlysta djurarter.

Ersättning för skador av större rovdjur på tamdjur och av kronhjort på gröda m. m. utbetalas från ett av riksdagen anvisat anslag enligt givna regler. För skada av älg på gröda m. m. beviljas ersättning ur älgskadefonden enligt kungörelsen om älgavgift. När det gäller skadegörelse av andra fridlysta djur har regeringen uttalat att ersättning kan ges efter prövning från fall till fall.

Ingen vill i dag medverka till ett utrotande av djurarter. Fridlysning och reglerad jakt måste för vissa arter tillgripas om utrotning ej skall ske. Bävern är ett exempel på en sådan djurart. Den var, enligt naturvårdsverket, utrotad år 1871 med återinplanterades år 1922. Sedan dess har bäverstammen ökat i antal och spritt sig, så att omfattande skadegörelse i vissa fall har konstaterats.

Ett sådant konkret fall utgör bäverskador på skyddsvallar, anordnade av Tysslinge Sjösenkningsbolag i Örebro län. Skyddsvallarna, som under 1960-talet reparerades för en kostnad av ca 50 000 kr., var år 1974 enligt besiktning av lantbruksnämnden så perforerade av bäverns boplatser, att det krävdes omedelbara och omfattande åtgärder för att återställa 3 km av vallarna i godtagbart skick. Kostnaderna härför beräknades av lantbruksnämnden till 95 000 kr. Så småningom beviljades Sjösenkningsbolaget ett statligt anslag på 25 000 kr. för detta ändamål.

Här skall inte diskuteras skäligheten i kostnadsfördelningen. Vi vill emellertid påpeka svårigheterna för de skadedrabbade att kunna göra gällande sina krav då fasta regler för ersättning av skada inte finns. Principen bör vara att den som drabbas av skada, försakad av fridlyst djurart, bör erhålla ersättning för hela den skada som åsamkats. Relativt enkla regler bör kunna fastställas för skadereglering. Bidrag bör också kunna utgå till förebyggande åtgärder, där sådana bedöms nödvändiga för undvikande av skador. För att ernå enklaste möjliga bidragsrutiner bör en fond inrättas varur ersättning utgår i bidragsberättigade fall.

Med hänvisning till ovanstående hemställs
att riksdagen beslutar

1. att hos regeringen begära förslag om regler för utbetalning av ersättning för skada förorsakad av fridlyst djurart enligt vad som anförts i motionen,
2. att hos regeringen begära förslag om en skaderegleringsfond enligt motionens syfte.

Stockholm den 23 januari 1975

ERIK LARSSON (c)
i Öskevik

GEORG PETTERSSON (c)
i Örebro